

Sygn. akt III S 106/15

POSTANOWIENIE

Dnia 5 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy
w następującym składzie :

Przewodniczący – Sędzia SO Krystyna Wiśniewska - Drobny

Sędziowie SO Andrzej Dyrda (spr.)

SO Anna Hajda

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 5 listopada 2015 r.

sprawy ze skargi J. P. i T. P.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy egzekucyjnej bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Rybniku – M. Ż. pod sygn. akt Km 2528/14

z udziałem Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Rejonowego w Rybniku

postanawia :

oddalić skargę.

SSO Anna Hajda SSO Krystyna Wiśniewska - Drobny SSO Andrzej Dyrda

Sygn. akt III S 106/15

UZASADNIENIE

Wierzyciele, skargą datowaną na 11 maja 2015 roku, domagali się stwierdzenia przewlekłości postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Rybniku M. Ż. pod sygn. Km 2528/14. Domagali się przyznania skarżącym sumy pieniężnej w wysokości 2.000 złotych, zwrotu uiszczonych opłat od skargi oraz zasądzenia kosztów zastępstwa prawnego.

W uzasadnieniu podali, że od czasu złożenia przez skarżących wniosku egzekucyjnego upłynęło już 10 miesięcy, a komornik, w zupełnie nieuzasadniony sposób nie podejmuje czynności.

Komornik M. Ż. zmarł w dniu 14 maja 2015 roku, a jego zastępcą od dnia 19 maja 2015 roku wyznaczony został asesor komorniczy A. J., który przystąpił do postępowań skargowych wnosząc o oddalenie skarg. Wskazał, że czynności egzekucyjne podejmowane były zgodnie z wnioskami wierzycieli. Nadto w odpowiedzi na skargę podniósł zarzut, że dotyczy ona okresu przed wyznaczeniem zastępcy, a zatem zastępca nie powinien odpowiadać za działania poprzednika.

Prezes Sądu Rejonowego w Rybniku także przystąpił do postępowania wnosząc o oddalenie skargi.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wniosek egzekucyjny wpłynął do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Rybniku M. Ż. w dniu 30 lipca 2014 roku i obejmował żądanie wyegzekwowania kwoty 682,50 złotych z dalszymi odsetkami oraz zwrotu

kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu egzekucyjnym. Wierzyciele domagali się prowadzenia egzekucji z wynagrodzenia za pracę, rent, emerytur, rachunków bankowych, ruchomości znajdujących się w miejscu zamieszkania dłużnika, posiadanej przez dłużnika gotówki oraz przysługujących mu wierzytelności.

4 sierpnia 2014 roku komornik sporządził zawiadomienie o wszczęciu egzekucji oraz wezwanie do uzupełnienia wniosku egzekucyjnego poprzez uiszczenie zaliczki na pokrycie wydatków gotówkowych.

Dnia 11 sierpnia 2014 roku komornik dokonał zajęcia wynagrodzenia za pracę. 9 września 2014 roku pracodawca dłużnika poinformował o tym, że uzyskiwane wynagrodzenie jest wolne od zajęć komorniczych.

Dnia 7 listopada 2014 roku wezwał dłużnika do stawienia się w kancelarii komornika. Nadto dokonał zajęcia z rachunku bankowego a także wystąpił do Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców o podanie informacji o samochodach stanowiących własność dłużnika. co wskazanie

Dnia 26 listopada 2014 roku, komornik dokonał czynności w miejscu zamieszkania dłużnika w celu ustalenia majątku dłużnika, którego nie zastał.

Dnia 26 listopada 2015 roku wpłynęła odpowiedź banku, że do rachunku wystąpił zbieg egzekucji sądowych.

Dnia 1 grudnia 2014 roku wpłynęła informacja Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców wskazująca, że dłużnik nie figuruje w tej ewidencji jako właściciel pojazdu.

Następnie komornik wystąpił o udostępnienie danych z ewidencji ludności, zbioru PESEL oraz ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych. Wniosek ten wpłynął do Urzędu Miasta R. w dniu 20 stycznia 2015 roku. Pismem z dnia 22 stycznia 2015 roku, Gmina R. zawiadomiła komornika, że wniosek został przekazany, zgodnie z właściwością, do Urzędu Miasta i Gminy C., która pismem z 24 lutego 2015 roku, zawiadomiła komornika, że dowód osobisty dłużnika utracił ważność 5 kwietnia 2014 roku.

Pismem z 2 czerwca 2015 roku zastępca komornika sądowego zawiadomił wierzycieli o bezskuteczności egzekucji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust.1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. z 2004r., Nr 179, poz.1843 z późniejszymi zmianami) przewlekłość postępowania zachodzi wtedy, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego.

Badanie, czy w konkretnej sprawie nastąpiła zwłoka w jej rozpoznaniu musi uwzględniać ustalenie rozsądnego terminu postępowania w oparciu o wszystkie okoliczności danej sprawy oraz w oparciu o następujące kryteria: złożoność sprawy, postępowanie samego skarżącego i właściwych organów, znaczenie przedmiotu postępowania dla skarżącego (wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z dnia 22 stycznia 2013r., (...); wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z dnia 25 września 2012r., (...); decyzja Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z dnia 29 maja 2012r., (...), wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z dnia 22 stycznia 2013r., (...)).

O przewlekłości postępowania nie decyduje ogólny czas trwania postępowania jak również subiektywne odczucia skarżącego, a jedynie taki przypadek, gdy postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne do jej wyjaśnienia, uwzględniając ocenę terminowości i prawidłowości czynności sądowych, ale także charakter sprawy, zachowanie strony, a w szczególności strony, która zarzuca przewlekłość postępowania. (postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 30 lipca 2013r., (...) 9/13; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 2013 r. (...) 1/13; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 marca 2012r., (...) 8/12).

Przewlekłość postępowania musi być nadto następstwem okoliczności, które pozostają w związku przyczynowym z działaniem lub bezczynnością organu prowadzącego postępowanie. Tym samym, jeżeli zwłoka wynika z zachowania strony, uczestników postępowania lub innych organów, na które organ prowadzący postępowanie nie ma wpływu, a równocześnie podejmuje on skutecznie działania dyscyplinujące i naprawcze, zmierzające do jak najszybszego zakończenia sprawy, to brak jest podstaw do stwierdzenia w takich okolicznościach o naruszeniu prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 27 maja 2013r., I ACa 36/13).

Oceniając nadto czy doszło do przewlekłości postępowania egzekucyjnego należy mieć na względzie ogólną regułę, zgodną z którą zasadniczo komornik nie jest zobowiązany do przeprowadzania z urzędu dochodzenia oraz podejmowania czynności celem ujawnienia składników majątku dłużnika. Granice działań komornika wyznaczone są bowiem wnioskami wierzyciela.

Analiza akt postępowania egzekucyjnego prowadzi do wniosku, że czynności podejmowane były bez zbędnej zwłoki. Zauważalne jest co prawda opóźnienie w podejmowaniu czynności między 20 stycznia 2015 roku a 2 czerwca 2015 roku kiedy to zastępca komornika zawiadomił wierzycieli o bezskuteczności egzekucji, jednak gdy zważy się na okoliczności sprawy, nie jest zasadnym twierdzenie o wystąpieniu stanu przewlekłości postępowania. Opóźnienie to nie mogło być uznane za rażące zważywszy na uprzednio podjęte czynności i poczynione ustalenia co do złego stanu majątkowego dłużnika.

Nie można też pomijać nadzwyczajnego zdarzenia, jakim była śmierć komornika w dniu 14 maja 2015 roku. W jej następstwie wyznaczony być musiał zastępca, który obiektywnie nie był w stanie podjąć natychmiastowych czynności we wszystkich sprawach jakie przejął do dalszego prowadzenia. Wreszcie zaznaczenia wymaga, że kwota egzekwowanej wierzytelności nie jest wysoka (łącznie około 900 złotych), zatem niewiarygodnym jawi się zarzut wierzycieli, iż brak zaspokojenia na skutek opieszałości organu egzekucyjnego wpływa na płynność finansową ich przedsiębiorstwa.

Z przytoczonych wyżej względów na mocy art. 12 ust. 1 powołanej ustawy Sąd Okręgowy oddalił skargę jako nie znajdującą usprawiedliwionych podstaw prawnych.

SSO Anna Hajda SSO Krystyna Wiśniewska – Drobny SSO Andrzej Dyrda